

قطعه نامه های مصوب

کنفرانس چهارم

قطعه نامه شماره یک :

قطعه نامه درباره وظیفه فوری پرولتاریای ایران در انقلاب

طبقه کارگر ایران همانند تمامی هم‌زنجیرانش در سراسر جهان هدفی جز برقراری دیکتاتوری پرولتاریا، انحاء مالکیت خصوصی و نهایتاً نیل به کمونیسم ندارد.

اما بنا بر مجموعه شرایط عینی و ذهنی موجود در ایران، طبقه کارگر نمیتواند هدف فوری خود را برقراری دیکتاتوری یکپارچه پرولتاریا و انقلاب سوسیالیستی قرار دهد و مقدم بر آن ناگزیر است با اقصاری از خرده بورژوازی که خواستار انجام تحولات انقلابی - دمکراتیک هستند، متحد گردد و با انجام این تحولات و دمکراتیزه کردن جامعه، زمینه را برای گذار بدون وقفه به سوسیالیسم فراهم نماید.

صفیندی طبقات و اقشار گوناگون در مرحله کنونی انقلاب ایران از این قرار است: بورژوازی ایران اعم از بزرگ و متوسط، دشمن سرسخت هرگونه تحول انقلابی - دمکراتیک در ایران است و رودرروی هرگونه تحولی به نفع طبقه کارگر و توده های زحمتکش قرار دارد، بنابراین بورژوازی یک طبقه ضد انقلابی محسوب میگردد.

خرده بورژوازی مرفه بنا به موقعیت اقتصادی یک نیروی محافظه کار و سازشکار است و هر لحظه مستعد سازش و ائتلاف با بورژوازی است از اینرو قشرفوقانی خرده بورژوازی در انقلاب ایران یک نیروی بینابینی است.

اقشار میانی و تحتانی خرده بورژوازی بنا به مجموعه شرایطشان مدافع تحولات انقلابی - دمکراتیک و ضد امپریالیستی در ایران هستند و در این مرحله از انقلاب متحد پرولتاریا محسوب میگردند.

بنابراین طبقه کارگر که اهداف و منافعش بسی فراتر از تحولات انقلابی - دمکراتیک است و اساساً برای برانداختن نظم سرمایه داری و ایجاد جامعه کمونیستی مبارزه میکند، بعنوان پیگیرترین و استوارترین نیروی انقلاب، میاید در این مرحله از انقلاب خرده بورژوازی دمکرات و انقلابی (اقشار تحتانی و میانی خرده بورژوازی) را به خود ملحق سازد، خرده بورژوازی محافظه کار و سازشکار (قشرفوقانی خرده بورژوازی) را خنثی نماید، بورژوازی را که تجسم قدرت سیاسی آن جمهوری اسلامی است، با یک قیام مسلحانه سرنگون سازد، ماشین دولتی بورژوازی را درهم شکند و با سازماندهی شوراها و تسلیح عمومی خلق و ایجاد ارتش توده ای، جمهوری دمکراتیک خلق را مستقر نماید.

جمهوری دمکراتیک خلق، دولتی طراز نوین، دولتی از طراز کمون و شوراهاست که در آن اعمال حاکمیت مستقیم توده های از طریق شوراها می گشته بمثابه نهادهای مقننه و مجریه هر دو عمل میکنند، برقرار میشود. سیستم انتصابی مقامات برخواهد افتاد و انتخابی و هر لحظه قابل عزل بودن مقامات جایگزین آن خواهد شد. مقامات و صاحب منصبان دولتی - حقوقی برابر با متوسط دستمزد یک کارگر ما هر دریافت خواهند نمود.

کنگره سراسری شوراها را نمایندگان کارگران، دهقانان و دیگر اقشار زحمتکش عالی ترین ارگان حکومتی می باشد.